

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 października 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu postanawia się, co następuje:

§ 1. W części II Taryfy Ogólnej „Postanowienia Taryfowe i Wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

We „Wstępie” do Taryfy Ogólnej (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) w końcu ust. I wprowadza się nowy p. f) treści następującej:

„f) w Okręgu Gdańskim:

linja Wejherowo-Zamostne (patrz p. 95 części II Taryfy)”.
 W pp. 32, 70, 71, 81, 91, 92, 93 i 95 wszystkie opłaty wyrażone w markach, podwyższa się o 200%.

W p. 95 ust. drugi po słowach: „Pałahicze-Tłumacz” dodaje się: „i dla kolei okręgu Gdańskiego—linja Wejherowo-Zamostne”.

W „Wykazie opłat dodatkowych” w punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” ust. I i II otrzymują brzmienie następujące:

„I. Opłaty za przetrzymanie wagonów, w tej liczbie i specjalnych (oprócz wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern), używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, patrz niżej punkt II), pobiera się:

- a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon . . . . . 50.000 mk.
- b) za rozpoczętą drugą dobę i 1 wagon . . . . . 1.500.000 mk.
- c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i 1 wagon . . . 2.000.000 mk.

II. Opłaty za przetrzymanie wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern), używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, pobiera się:

- a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon . . . . . 75.000 mk.
- b) za rozpoczętą drugą dobę i 1 wagon . . . . . 2.250.000 mk.
- c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i 1 wagon . . . 3.000.000 mk.

Wszystkie inne opłaty „Wykazu opłat dodatkowych”, wyrażone w markach, podwyższa się o 200%.

§ 2. W części III Taryfy Ogólnej „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W gr. 22 „Zwierzęta żywe” wszystkie opłaty, wyrażone w markach, podwyższa się o 200%.

W gr. 47 „Węgiel kamienny i t. d.” wprowadza się nową pozycję:

„Torf, proszek torfowy i ściółka torfowa... II—VI”.

W gr. 73 „Nawozy sztuczne i t. d.” w ustępie pierwszym po słowie „kałuska” dodaje się „i stebnicka”. W zależności od tego w uwadze c) po słowie „kałuskiej” dodaje się „i stebnickiej (kainitu)”.

§ 3. W części IV Taryfy Ogólnej „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i z 1923 r. № 93, poz. 742) wszystkie opłaty, a w tem i opłaty stacyjne, podwyższa się o 200%.

§ 4. W części V Taryfy Ogólnej „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112; № 46, poz. 315; № 73, poz. 575; № 86, poz. 672 i № 93, poz. 742) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Taryfa wyjątkowa № 2—A wraz z tablicą stacyjną do tej taryfy „1. Tablica stacyjna do taryfy wyjątkowej № 2—A” otrzymuje brzmienie według załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Pozatem w taryfie wyjątkowej № 1—B oraz w tablicy „2. Tablica opłat przewozowych do taryfy wyjątkowej № 2—A” wszystkie opłaty wyrażone w markach, w tej liczbie i opłaty stacyjne, podwyższa się o 175%.

Taryfa wyjątkowa № 2—B „na wywóz przetworów naftowych (z gr. 49) przez Gdańsk morzem zagranicę” otrzymuje brzmienie według załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

W taryfie wyjątkowej № 2—C wszystkie opłaty wyrażone w markach, w tej liczbie i opłaty stacyjne, podwyższa się o 200%.

Pozatem w „Tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 2—C” pod pozycjami do stacji „Garwolin” dodaje się nowe pozycje do stacji Gdańsk (Danzig), mianowicie:

Od stacji:	Drohobycz		Dziedzice		Gorlice		Iwonicz		Jasło		Jedlicze		Kołomyja	
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b
Do stacji:	Opłaty w markach za 100 kilogramów													
Gdańsk (Danzig) wszystkie dworce.	56824	353280	349809	134841	409812	194844	437346	222378	423936	208968	432876	217908	453934	263300

Od stacji:	Krosno		Limanowa		Stanisławów		Trzebinia		Ustrzyki		Zagórzany	
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b
Do stacji:	Opłaty w markach za 100 kilogramów											
Gdańsk (Danzig) wszystkie dworce.	438060	223092	364884	149916	463934	251776	372561	157593	487761	272793	415710	200742

W taryfie wyjątkowej № 3 w „Warunkach stosowania” w ustępie pierwszym skreśla się słowa: „względnie do punktów przejściowych na polską część Śląska Górnego”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

Załącznik I do rozp. Min. Kol. Żel. z d. 20 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 868).

TARYFA № 2B

na wywóz przetworów naftowych (z gr. 49) przez Gdańsk morzem zagranicę.

Za przesyłki przetworów naftowych, wywiezionych z Gdańska morzem zagranicę, rafinerjom, dokonyującym tego wywozu, zwraca się z pobranego przewoźnego:

po mkp. 90.000 za każde 100 kg. wywiezionej zagranicę benzyny, gazoliny, parafiny i świec parafinowych;

po mkp. 70.000 za każde 100 kg. wywiezionych zagranicę: nafty oczyszczonej, olejów smarowych i tłuszczów technicznych oraz oleju parafinowego;

po mkp. 40.000 za każde 100 kg. wywiezionych zagranicę olejów: gazowego, motorowego i solarowego, ropału niskoprocentowego, mieszanki opałowej, smoł naftowych: asfaltu gudronu i mazutu oraz koks naftowego.

Dla uzyskania zwrotu tego rafinerja powinna w terminie do 9 miesięcy od dnia nadania przesyłki przedłożyć Dyrekcji kolei państwowych w Gdańsku:

- a) listy przewozowe na przywiezione do Gdańska przetwory naftowe i
- b) dowody wywozu drogą morską równej ilości przetworów naftowych z Gdańska zagranicę.

Tak listy przewozowe, jak i dowody wywozu zagranicę muszą dotyczyć przesyłek, dokonanych bądź przez ubiegającą się o zwrot części przewoźnego rafinerję, bądź przez jej organizację sprzedaży w Gdańsku.

Załącznik II do rozp. Min. Kol. Żel. z d. 20 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 868).

TARYFA № 2A.

Na wywóz zagranicę przetworów naftowych (z gr. 49) w cysternach, beczkach, skrzyniach, workach lub bez opakowania, mianowicie:

- a) benzyny, gazoliny, wazeliny, parafiny i świec parafinowych;
- b) nafty oczyszczonej, olejów smarowych i tłuszczów technicznych oraz oleju parafinowego;
- c) oleju gazowego, oleju motorowego, oleju solarowego, mieszanki opałowej, smoł naftowych: asfaltu, gudronu i mazutu oraz koks naftowego i ropału niskoprocentowego;

1) Obszar ważności:

Od stacyj, wymienionych w taryfie wyjątkowej № 1-A, przy której znajdują się rafinerje nafty, do wszystkich polskich stacyj granicznych, oraz do Gdańska.

2) Opłaty:

Przewoźne oblicza się według niżej umieszczonej tablicy opłat przewozowych (2. Tablica opłat przewozowych do taryfy wyjątkowej № 2-A), o ile w tablicy stacyjnej (1. Tablica stacyjna do taryfy wyjątkowej № 2-A) nie podano dla odnośnej relacji gotowej stawki. W obu wypadkach oblicza się należność za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej jednak za 10.000 kg. od wagonu.

3) Warunki stosowania:

1. Opłaty według taryfy wyjątkowej № 2-A stosuje się do przesyłek, wysyłanych za bezpośrednimi listami przewozowymi za granicę cłową lub do Gdańska, w tym ostatnim wypadku pod warunkami ustanowionymi w ust. 4 i 5 niniejszego punktu 3).

2. W tych wypadkach, kiedy, w braku odnośnych umów kolejowych, przesyłki eksportowe, nie mogąc być wysłanymi zagranicę za bezpośrednimi listami przewozowymi, będą adresowane do wymienionych wyżej stacyj granicznych, przewoźne oblicza się do odnośnych stacyj według taryf normalnych i dopiero po złożeniu dowodu o dokonanym wywozie przesyłki zagranicę (przez okazanie wtórnika nowego listu przewozowego lub zaświadczeń Urzędu Celnego) oraz przy jednoczesnym przedłożeniu pierwotnego listu przewozowego, będzie zwracana różnica opłat pomiędzy opłatą pobraną według taryfy normalnej, a należną według taryfy wyjątkowej. Reklamację należy wnosić w terminie dziewięciomiesięcznym do Dyrekcji P. K. P., w której okręgu położona jest wysyłająca rafinerja.

3. Za podobne jednak przesyłki przeekspedjowane na stacjach granicznych zagranicę bez przeładowania, stacja graniczna ma obliczyć przewoźne od razu według taryfy wyjątkowej, nie żądając innych dowodów wywozu przesyłki zagranicę. W tych wypadkach, kiedy, przewoźne według taryfy normalnej było pobrane przy nadaniu, różnicę opłat pomiędzy opłatą pobraną według taryfy normalnej, a należną według taryfy wyjątkowej, zwraca się nadawcy po

przedstawieniu przez niego w drodze reklamacji dowodów, wskazanych w ustępie 2.

4. Przesyłki do Gdańska, o ile mają już przy nadaniu przez rafinerję korzystać ze stawek taryfy wyjątkowej № 2-A, muszą być adresowane do organizacji krajowych rafinerji w Gdańsku, które w Ministerstwie Kolei Żelaznych złożą deklaracje, obowiązujące je do:

- a) przedkładanie Dyrekcji P. K. P. w Gdańsku miesięcznych, przez miejscowy urząd celny potwierdzonych wykazów, zawierających ilość, jakość i pochodzenie (z której rafinerji) produktów naftowych, które opuściły skład dotyczącej organizacji sprzedaży na inny użytek — a nie na eksport za granicę cłową.
- b) wyrównywania różnic między opłatą obliczyć się mającą według taryfy wyjątkowej № 2-C a opłatą istotnie pobraną według Taryfy wyjątkowej № 2-A, a to najdalej ostatniego dnia miesiąca, w którym odnośny produkt naftowy opuścił skład danej organizacji sprzedaży. Do obliczenia różnicy przewoźnego miarodajną będzie taryfa obowiązująca w dniu zapłaty tejże różnicy.

5. Za przesyłki, adresowane do Gdańska, a powyższym warunkom nie odpowiadające, przewoźne pobierane będzie według opłat taryfy wyjątkowej № 2-C i dopiero po udowodnieniu eksportu za granicę cłową, bądź drogą kolejową, bądź morską, będzie zwracana różnica, wynikająca z dodatkowego zastosowania opłat według taryfy wyjątkowej № 2-A, względnie 2-B.

Do reklamowania takiej różnicy uprawniona jest rafinerja, która wysłała przesyłkę do Gdańska. Podania reklamacyjne, zaopatrzone pierwotnym listem przewozowym i wtórnikiem nowego listu przewozowego, względnie konosamentem na dalszy transport morski, wnosić należy do Dyrekcji P. K. P. w Gdańsku w terminie do 9 miesięcy od dnia, w którym pierwotny list przewozowy został adresatowi wydany.

Sprostowania:

3) W Dz. U. R. P. № 109, poz. 868, w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, par. 1 rozporządzenia (str. 1340) w końcu, po słowach: „Wszystkie inne opłaty „Wykazu opłat dodatkowych”, wyrażone w markach, podwyższa się o 200%” dopełniony być winien przez dodanie zdania następującego:

„W punk. 4 „Postanowień taryfowych” oraz w „Uwagach” podanych w końcu „Wykazu opłat dodatkowych” sumy ostateczne przy obliczaniu przewoźnego, jak również opłat dodatkowych, zaokrągla się do pełnych 1000 (tysiąca) marek wzwyż”.

Pozatem par. 4 tegoż rozporządzenia w końcu ustępu pierwszego, po słowach: „wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące”, dopełniony być winien zdaniem, mianowicie:

„W taryfie wyjątkowej № I—A w punkcie „2) Opłaty” skreśla się zdanie: „Przy przesyłkach, adresowanych do stacji Panewnik, przewoźne oblicza się od stacji nadania do stacji przejściowej na polską część Śląska Górnego”.